

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

it exigere
o suo non p
nditor pen
erius detin
on ergo sic
ctus: Sed de
o, & iuxup
nni exige
. Alter alte
isti legem
conscientia
um spectat
nporis acle
xigit legem
ensus, quo
ensus exce
uitates, q
rtiam qui co
bus floren
, & nunc
censum pa
isibus viua
quomodo
nia stricte
itore. Et q
maxime m
plenis dic
fectuolis in
liorum O
etiam Ap
, 1. Tim. 5
iosis non ce
rem remitt
m manduca
Quare tutio
nuarum mi
cant, quām nobiles illi qui vorant sine misericordia
ceasus pauperū, aut auari vſurarij. Reētē dixit Apost.
1. Tim. 6. radicem omnium esse malorum auaritiam;
Ideō exigere sine labore tam rigidē census sine cōpaſ
fione, est contrariū maximē charitati Feliciorēs sem
per sunt habitī apud Deum, qui dant potiūs, quām
qui accipiunt. Illi enim seruant Euangelicum pre
ceptum Matt. 5. Si quis contendit tecum pro vno mil
liari, vade cum illo & alia duo &c.

CAPVT XIX.

A R G U M E N T A.

1. *Quibus propriè debentur redditus ecclesie.*
2. *Quam grauiter peccant, qui illos redditus ac
testamenta in alium vsum conuertunt.*
3. *Quam graui pondere se grauant homines v
tentis his redditibus ac testamentis, neglecto
ministerio & officio.*

Ecclēsia habet opus redditibus aut colla
tionibus per testamēta propter tres cau
sas: Primum ad alelodos ministros Eccle
siæ, Luc. 10. Dignus est operarius merce
de, 1. Cor. 9. Qui altario inseruit, viuet
dealario. Secundò, ad scholas conservandas, vbi sum
pus suppedītādi sunt doctoribus & aliquib. paupēri
bus scholasticis: vult Deus maxiniē hoc opus à nobis
fieri, vt doceatur generatio altera, vt quoq; ponāt spē
suam in Dño, Psal. 77. Sic laudatur Abrahā, q̄ doctu
rus esset filios suos timorē Domini. Gen. 18. & Psal.
144. Gloriam regni tui dicent. Ideō vt instituan
tur in artibus & religione, vt ministerium verbi con
seruentur, & alij ad rem politicam informentur; ad
hoc sunt redditus conferendi: & ipsi parentes tenen
tur ad hoc educare filios suos, Ephel. sexto. Coloss.
tertio, nam doctrinam & correptionem illis debent;

I.
Causarū
trium pri
ma

I I:

R 2 Tef-

III.

Tertiò, verè pauperibus, vt Paulus de viduis senarijs præcipit, 1. Timoth. quinto: Sic illi commæteri Apostoli, vt memor esset pauperum, Gal. & ipse 1. Cor. 16. inquit: De collectis autē quæ in sanctos, sicut ordinaui in Ecclesijs Galatia, vos facite per vnam Sabbathi. Et Christus Matth. Pauperes semper vobiscum habebitis. & in hunc sunt reditus ordinati hospitalibus leproso aliorum: Et his tribus hominū generib. proprie bentur reditus Ecclesiæ atque testamenta, quæ quasi collectæ, quæ maximè reddi debent & non neti à testamentarijs: nam id coram Deo tenet ut satisfaciant vltimè voluntati testantiū boni Ecclesiæ, sicut etiam in vita sepiùs dederunt. Gal. Hominis confirmatū. testamentum nemo infidus aut reijcit vel addit: & officium est principum, ipsi cōstituant eiusmodi reditus vel maximè Ecclesiam, vt reditus & testamenta Ecclesiæ retinatur: ideo vocantur apud Esa. 40. Reges nutrici, inquit: Reges erunt nutricij tui, & reginæ numeri &c. Si quis aliis vtitur bonis Ecclesiæ, excepto dictis personis, is malè vtitur.

Secundò, graue peccatum est diripere facultatem Ecclesiæ, & non rursus ad Ecclesiæ vnum & conditionem conferre. Hoc non leue est furtum, sicut in quibusdā nobilibus, qui alienam facultatem Ecclesiæ, ad sua rapiunt commoda, nec Ecclesiæ uant vel ministros vel scholas, immò nec pauperes ad solam pompam, luxum & auaritiam contut, sic hodiè testamenta seruantur: & fit sic passione Christi contigit, vbi milites diuidebantur Christi, & sortiebātur de illis: ita hodie cipes & potentes partiuntur inter se Abbatias, monasteria, sacerdotia, beneficia, neglecto ministerio, studijs honestis ac pauperibus. Et sic puniuntur peccatum peccato, quia Episcopi & quotquot su-

viduis ser
illi comm
erum, Gal
autē quā
Galatia,
istus Matth
is, & in hu
us leptofer
rib. propin
menta, qua
pent & non
Deo tener
lantiū bon
nemo infi
rincipum,
maximē
Ecclesiæ
es nutrici
eginæ num
excepti
ipere facul
lum & con
rtum, sicut
facultatē
ec Ecclesiæ
ò nec paup
aritiam co
r: & fit sic
s diuidebam
is: ita hodie
Abbatias, m
Et sic punit
quotquot, su
officiorum
e viduis ser
& hoc negligūt, intenti curis ac negotijs alienis, non
querētes quę Christi, sed quę sua sunt, & sic priuan
tursuis bonis Ecclesiasticis & censibus: quos rapto
res Ecclesiæ nobiles, conferunt in priuatos & proph
anos v̄sus: & sic tandem vtrorunq; peruersitate, nempe
Episcoporū & principū, extinguitur fides & religio
Christi, ministeriū verbi diuini, cultus Dei, & credit pa
ganismus: & sic maior erit eorū pœna, nam sanguinē
omnium pereuntiū ab illis exquireret Deus, Ezech. 3.
Et v̄ illis qui vel negligunt pauperes in hospitalib.
vel census corū rapiunt ad se, testamenta impediunt,
horum clamor in coelū ascendit, & Deus non obliui
scitur clamoris pauperum, Psal. 9. Sed quidam que
runt excusationem, dicentes, beneficiū à meis proge
nitoribus est: conferā igitur aut filio, aut propinquis
meis, aut ipse seruabo: Alius inquit, conferantur o
mnes redditus ac testamenta monachorū in v̄sus Reip.
quid ad monachos? breui non erunt amplius: Respō
detur his, quod scriptura tribuit stipendium & bene
ficiū ministris verbi, non propinquitati carnis, &
ressemel Deo dicata, in alios v̄sus conuerti non de
bet. Erunt & sunt semper ministri diuini cultus, scho
lares, doctores, atq; pauperes, qui cùm necessitatē
habeant, ex ijs beneficijs Ecclesiæ conseruari debēt:
& sic omniū horū testatorum vltima voluntas ordi
nata est: si tu nunc ex inuidia vel proprio cōmodo ho
rum voluntatē infringere voles, considera finē. Apo
stolus 2. Cor. 9. inquit: Deus hilarē datorem diligit,
id est, nō qui ex tristitia aut necessitate donat aliquid.
Nā reuocare semel donatū, tristitia est: quando doles
quod maiores tui fecerint illa stipendia: multò mi
hius bona conscientia repetere poteris substantiā Ec
clesiæ, nec in aliū v̄sum cōmutare, donec sunt & erūt
ministri cultus diuini licet sint monachi, scholares,
doctores & pauperes: nam his ppriè & iure debetur

thesaurus Ecclesiæ, census & redditus ex ultimâ luntate testatorum. Raptoribus autem hæc non sunt concessa.

3. Tertiò, quia beneficium datur propter officia scilicet verbi, graui pondere laborant, qui nō sati- ciunt officio, & negligunt ministerium verbi. Oportet igitur ut aut non vtantur beneficijs, aut non negligant officia. Olim Donatistæ Ecclesijs publici magistratus auferebant facultates, & transferebant ad pias Ecclesias: qua de re etsi conquerebantur Donatistæ sputabant, propter dissensionem dogmatum nemini ripiendas esse facultates, Augustinus tamen facit pecuniam Ecclesiæ esse, ideoq; recte per magistrum eripi his, qui non pertinerent ad Ecclesiam, & ut ferri debere ad veros usus Ecclesiæ: nam hoc vera est, vt qui laborant manducet: sed & hoc verum est primùm probetur, an falsus sit ille cultus quem habent Ecclesiæ, quæ sic priuantur suis facultatibus sit ibi iustitia, non inuidia, nō hæresis. Ecclesia christiana tribuens Christo iustitiam, & seruans alias omnes, non habet falsum cultum: igitur qui negligunt officia suum officium, videat: etiam qui facultates priuit, videant, ne oculus sit nequus: grauiter peccantes, peccata pauperum comedunt & bibunt, vt prophetat dicit. Insuper replet Deus benedictione omnes conferunt ad conseruationem ministerij & studiorum, vt patet Haggæi 1. Aedificate mihi domum, Item quæritur, Domus mea deserta est, & festinat ut quisque ut domum suam extruat, ideo prohibuit Malac. 3. Inferte omnem decimam in horreum, &c Et Prou 3. Honora Deum de substantia tua &c sunt omnes permissiones aut maledictiones eorum vel conseruant, vel impediunt facultates Ecclesiæ. Et maledictio ac poena æterna manet eos, qui ipsi & alienant bona Ecclesiæ: sic punitur Achaz rex, qui templum Domini spoliauit vasibus, eaque co-

git, 2. Paral. 28. Nabuchodonosor insanus efficitur,
Dani, 6. & regno spoliatur filius eius Balthasar. An-
tiochus in magnis pœnis moritur, 1. Machab. 1. & 6.
2. Ma. 9. Philistini rapientes Arcam, pessimè puniun-
tur, 1. Reg. 5. & 6. Videant igitur raptore bonorum
Ecclesiæ, videant quoque vtentes bonis Ecclesiæ, ne-
glecto diuino officio, quibus Christus minatur Mat.
23. Væ vobis scribæ & Pharisæi, qui comeditis domos
viduarum, longas facientes orationes &c.

CAPUT XX.

ARGUMENTA.

1. *Quod voluntas Dei est, ut de iusto lucro vina-
mus: ad hoc vult ipse cooperari.*
2. *In quibus rebus sit lucrū turpe & inhonestū.*
3. *De punitione que sequitur hic & in futuro
injustum lucrum.*

Dominus maximè vult Deus, ut iusto labo-
renos conseruemus in hac vita, & pro-
prio etiam vult suam adiungere bene-
ditionem, ut maximè caueamus ab o-
mni inhonesto & turpi lucro. sic dicit
Psal. 127. Labores manū tuarum quia manducabis,
beatus es, & benè tibi erit: non autē eris beatus, nec
benè tibi erit de turpi lucro viuere. Et Gen. 3. In fudo
revultus tui vesceris pane tuo: non dicit, de turpi lu-
cro vesceris. Sic Sapien. 10. honestauit illum in labo-
ribus, id est, qui iusta arte laborat, & cōpleteuit labores
illius, id est, sua benedictione: adiecit preciū & fortu-
nā, vt cum suis viuat. Et Apostolus hoc maximè desi-
derat in eligendo Episcopo, ne sit turpi lucro dedi-
tus & cupidus. 1. Tim. 3. ad Tit. 1. & 1. Pet. 5. nec turpis
lucri gratia &c. Diligit ergo Deus maximè eū, q̄ de iu-
sto labore & lucro viuit, & maximè illū odit, qui de
turpi lucro viuit. Illū etsi p̄mittat hic viuere & p̄spe-
rari ad